

Göndör Klára

Fekete Tibor

Moór Marianne

ARTHUR MILLER

Pillantás a hídról

Színmű 2 felvonásban

Fordította: Máthé Elek

Szereplők:

Eddie Carbone	Fekete Tibor Jászai-díjas
Beatrice, a felesége	Göndör Klára
Catherine	Moór Marianne
Marco	Piróth Gyula
Rodolpho	{ Forró Pál Papp László
Mr. Alfieri	Mester János
Louis	Gyulai Antal
Mike	Kölgyesi György
A Bevándorlási Hivatal első tisztje	{ Papp László Forró Pál
A Bevándorlási Hivatal második tisztje	Tóth László
Tony Berelli	Takács László
Mrs. Lipari	Fraknói Sári

A díszleteket tervezte: Borcsa István

A jelmezeket tervezte: Gombár Judit

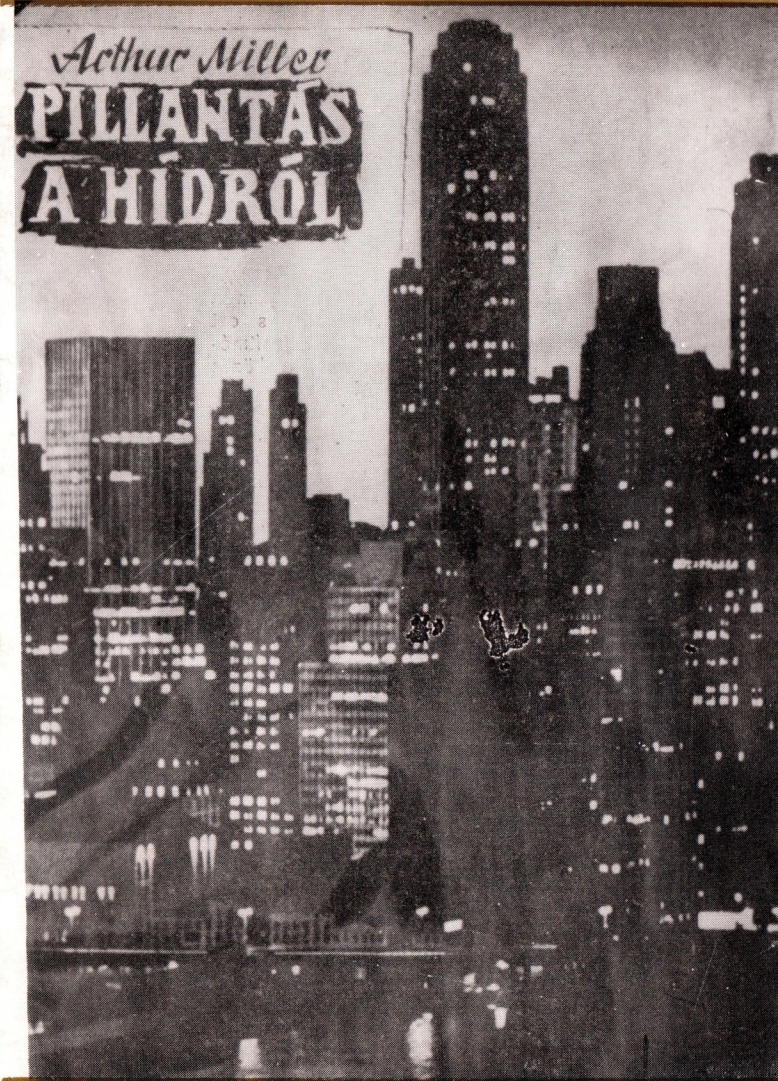
Rendezte: FÖLDEÁK ROBERT

67. 6447 BNYV Kecskemét — F. k.: Nádasdy Ferencné

Ára: 2,— Ft

KECSKEMÉTI KATONA JÓZSEF SZÍNHÁZ

1966—67

A híd, amely könnyedén íveli át a Hudson folyót, és összeköti New York két városrészét szinte lebeg a brooklyni negyed bérháza felett. Arthur Miller pillantása, amely ilyen magasról esik ennek a nem nagyon előkelő városrésznek a lakóira sokat lát meg egyszerre, s mégis teljes élességgel irányul egy Olaszországból évekkel ezelőtt bevándorolt kikötőmunkásra, Eddie Carbonéra és családjára: feleségére és nevelt lányára. Eddie Carbone alakja — hiába él tőlünk sok ezer kilométerre — közeli ismerősünk; gondjait, problémáit szinte sajátunkénak érezzük. Nehezen dolgozik, s mégsem él kényelmes körülmények között: az amerikai tejjel-mézrel folyó Kánaán még televíziós készüléket sem cseppentett neki, keresetének java részét nevelt lányának taníttatására fordítja, s maga sem tudja, hogy azok az érzések, amelyeket a nagylánnyá serdült Catherine iránt táplál, már nem atyaiak. S amikor látja azt, hogy Catherine beleszeret az újonnan érkezett Rodolphoba, minden erővel harcol ellene. Nem tud belenyugodni abba, — ami egyébként természetes lenne — hogy Catherine férjhez menjen a fiúhoz, s esztelen szenvedélyében Eddie, a becsületes munkás osztályának, fájának, családjának árulója lesz. Csak így tudja megoldani konfliktusát, amelyben összeütközött az írott törvény, a jog, az erkölccsel. Tragikus vétségéért bűnhődnie kell: saját kése lesz az eszköze haszontalan halálának. A milleri dráma sodró szenvedélyeket hordozó jellemei nagyszerű feladatot jelentenek az együttes tagjainak, és rendező sem kívánhat szebb munkát, mint ezeknek az összeütközéseknek hanggá, mozgássá és fénné váló formálását. S hogy milyen eredménnyel? — az kiderül mire ezeket a sorokat olvassák.

Földeák Róbert

4

4 z én számomra a színház elsősorban a szenvedély kifejezésének az eszköze. Bármilyen fontosak a stílus és forma kérdései, azok mégiscsak eszközök, szerszámok, amellyel felfeshíthatjuk a tapasztalat kitaposott, megszábotott felületeit, melyek mögött az élő gondolatok, érzések rajzanak.

Bármilyen módon is oldják meg, egy színmű legelsőbbrendű feladata, hogy felébressze a közönség szenvedélyét, úgy hogy a szenvedélyek hullámain új kapcsolatok támadjanak ember és ember között, valamint az emberek és az Ember között. A dráma rokonságban van az emberi szellem más olyan alkotásaival, amelyeknek az a célja, hogy még több tudást szerezzünk és ne pazaroljuk el érzelmeinket.

Egy új költemény a színpadon az összefüggések új felfogását bontja ki az egyén és a sokaság, a sokaság és a történelem között és hogy ezt megtehesse, ahhoz nagyobb és nem kisebb figyelmet kell szentelni a lét meggyőző, engesztelhetetlen és közönséges feltevéleinek, amelyek a mi időnkben, mondhatni: ebben az órában érvényesülnek. Más módon csak vágyaink születnek, amelyek látszólag bármilyen költőiek is, magunk mögött kell hagynunk őket.

Amikor több ízben megtekintettem a „Pillantás” előadásait, megértettem, hogy ez is, mint előző darabjaim, valami nagyon személyes elfogultságot fejez ki és egyáltalán nem áll távol a magam lelki életétől. Felfedeztem kapcsolatokat azzal, ami hirtelen úgy tűnt fel előttem, mint saját életem eseteinek ismétlődése, távoli hasonlóság ugyan, de biztató tanúsága, hogy eredeti módszerének megtartása mögöl az én szellemem szólal meg.

Részletek Arthur Miller Tanulmányából

4

4 rthur Miller 1915-ben született New Yorkban. Apjának női konfekcióüzeme a gazdasági válság éveiben csődbe jutott. Arthur reggel fél ötkor kelt és tanítás előtt kenyeret hordott ki biciklin. Az iskola nem hagyott mélyebb nyomot a fiú gondolkodásán. „Amikor első műveim megjelentek – mondja „Élt egy fiú Brooklynban” c. önéletrajzi írásában –, egykori középiskolai tanáraink átlapozták a régi naplókat és megpróbálták emlékezni rám, de ez egyiküknek sem sikerült. A négy év folyamán valósággal láthatatlan voltam, s ezt tartom eddigi legsikeresebb teljesítményemnek. Akkoriban az volt a közös vágyunk, hogy az iskolai beavatkozást a minimálisra csökkentve, minél többet legyünk kint a futballpályán. Azt hiszem, jogosan állíthatom, hogy egyikünkönél sem volt felfedezhető gondolatnak akár a nyoma sem.”

1932-ben végezte el a középiskolát, két évig dolgozott egy autóalkatrész kereskedés raktárában – mint a „Két hétfő emléke” című darab Bertje –, míg összeszedte az egyetemi tandíjat az első félévre. Egyetemi éve alatt – közgazdaságtant és történelmet hallgatott – újságíróskodott, így teremtette elő a további tandíjat. Másodéves hallgató korában nyerte meg, egy hevenyészett drámájával élete első irodalmi díját. Elvégezte az egyetemet, utána pedig végig járta az országot; dolgozott gyárban, volt hajóépítő segédmunkás, teherautósofőr, pincér, majd egy sor irodalmi díj elnyerése után első igazán jelentős darabjának az „Édes fiam”-nak (1947) sikere után végleg kikötött a drámaírásnál. És sorra jöttek a nagy drámák: 1949-ben „Az ügynök halála”, 1953-ban „A salemi boszorkányok” – amelynek alapján Millert a hírhedt »Amerikaellenes Tevékenységet Vizsgáló Bizottság« elé idézték, kommunista szimpátiával vádolták és megvonták útlevelét. 1955-ben mutatták be a „Pillantás a hídról” című színművét.

Miller nemcsak drámát ír; magyarul is megjelent egyik regénye, a „Gyújtópont”, és drámáin, regényein kívül számos novellával, esszével gazdagította a modern, realista amerikai irodalmat.

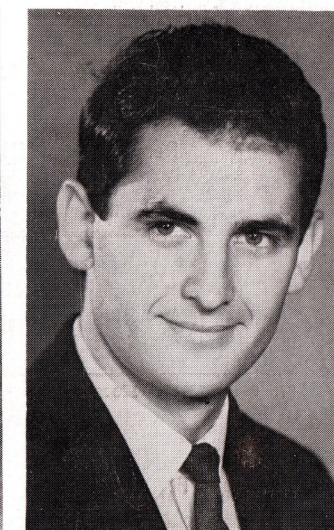
Piróth Gyula

Mester János

Papp László

Forró Pál

Gyulai Antal

Fraknoi Sári

Kölgyesi György

A díszletet tervezte:

Borcsa István

Gombár Judit
A jelmezeket tervezte: